బరితెగించిన ఆడది

యఱ్ఱంశెట్టి శాయి

''హ్హు! తనసంగతి తెలీదు. కోపం వస్తే ఏం చేస్తాడో అసలు తనకే తెలీదు. ఏం చేసినా చేస్తాడు. ఆ! తను మరీ మెత్తగా వుంటున్నాడని అందరికీ అలుసయిపోయింది. తన మెత్తదనం మూలానే చిన్నప్పట్నుంచీ ఇప్పటివరకూ అందరూ తన మీద స్వారీ చేసేశారు. చిన్నప్పుడు అమ్మమ్మ తన మెత్తదనం చూసే తనకి ఇష్టం లేపోయినా రోజూ పెరుగన్నం తినిపించేది. ఈ మెత్తదనంచూస్తే నాన్న తనని బి. ఏ. చదువుతా నంటే వద్దని బి. కాంలో చేర్పించేశాడు. మళ్ళీ ఈ మెత్తదనం మూలానే అమ్మ తనకి అప్పుడే పెళ్ళి వద్దు అని గోలెడుతున్నా వినిపించుకోకుండా బాంకులో ఉద్యోగం దొరికీ దొరగ్గానే ఓ పిల్లను చూసి పెళ్ళి చేసి పారేసింది. పోనీ అక్కడితో గొడవ వదిలి పోయిందనుకొంటే తన మెత్తదనం సంగతి అమ్మ ద్వారా కూపీ లాగేసి నిన్నగాక మొన్న వచ్చిన పెళ్ళాంగారు కూడా తనని ఆటలు పట్టించేస్తోంది. లాభంలేదు.. ఏమాత్రం వీల్లేదు. ఇవాళ్టి నుంచీ తనోకర్కోటకుడుగా, రాతి హృదయం గలవాడిగా, అతి దుర్మార్గుడిగా, తెలుగు సినిమాల్లో ఇంటర్వెల్ తరువాతి విలన్‌లా, తన హెడ్ ఎకౌంటెంట్‌లా, మారిపోవాలి.. హు! లేకపోతే అంత అలుసేం? మొగుడంటే అంత చవకేం? కట్నం లేకుండా పెళ్ళాడాడు గాబట్టి ఆవిడగారికి మొగుడి వాల్యూ ఏం తెలియడంలేదు.. ఎంతమంది కట్నాలు ఇచ్చీ, మంచి మొగుళ్ళు దొరక్క చచ్చి పోతున్నారు! అంతవరకెందుకూ? ప్రక్క వీధిలో విమలమ్మగారి అమ్మాయికి పదివేలు కట్నమిచ్చి పెళ్ళి చేస్తే ఆ మొగుడు పెళ్ళయిన రెండోరోజునే కోర్టులో విడాకులకి దావా వేశాడు. తన హెడ్ ఎకౌంటెంట్ గారి అమ్మాయి మొగుడు పెళ్ళయిన ఐదో రోజునే త్రాగొచ్చి మామగారితో సహా అందర్నీ చావగొట్టి, బయటుగ్గొంటి తలుపు గొళ్ళెం పెట్టేశాడు.

వసారాలో తాళంవేసి వున్న తలుపు వంక వుండుండి గుడ్లురిమి చూస్తూ, పళ్ళు పటపటమని (శబ్దంరాపోయినా) కొరుకుతూ, పై డైలాగులన్నీ అనుకొన్నాడు గిరి. కాసేపటుగా ఇటూ తిరిగి తాళం కప్ప వంక మరోసారి చూసి మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

''అవును మొగోడు అన్న తరువాత సవా లక్ష పన్లుంటాయి. ఉంటాయేమిటి వున్నాయి. అంచేత ఒకోసారి వేసుకున్న సినిమా ప్రోగ్రాం మిస్ అవ్వచ్చుగాక, అలా అన్జెప్పి టపీమని ఇల్లు తాళం పెట్టేసి పక్కింటివాళ్ళతో సినిమాకి చెక్కయ్యడమే? మొగుడుగాడు ఆఫీసులో చచ్చి చెడి సాయంత్రం వరకూ పన్జేసి ఇంటి కొస్తే మొహం పగలగొట్టినట్టు ఇంటికి తాళమా?... ఎదురుగా కనబడితే బుగ్గలు పిండేసేను మరి.. తన సంగతిపూర్తిగా తెలీదు..అయినా అనుకోవాల్సిన పనేముంది? కాలం అలాంటిది. మరీ బరితెగించిపోయారు ఆడాళ్ళు.'' కసిదీరా తిట్టుకొంటున్నాడు గిరి.

ఇంతలోనే ఎదురింట్లో పనిచేసే సాయిబుల కుర్రాడు రాకెట్‌లా దూసుకొచ్చి ''సార్! మన భార్యగారు.. ప్రక్కింటి భార్య గారితో సిన్మాకి పోయార్. ఈ తాళం చెవీ మీకూ ఇమ్మన్నార్..'' అని తాళంచెవ్వి మీదకి విసిరేసి మళ్ళీ రాకెట్‌లా దూసుకు వెళ్ళిపోయాడు.

''వ్హాట్! వదేమ్ నెనవామ్! షాక్!,

తెలుగు నేర్చుకోరా! మన భార్యగారేమిట్రా దాపెట్టిలే!'' మండిపడిపోయాడు గిరి..

ఇదొకటి కోపం ప్లస్ ఈ మంట కలిసి తగలబడిపోవాల్సిన పని.. కాని తగలడలేదు.

''హు!హు!'' అని రెండుసార్లనుకొని తలుపు తాళం తీసి లోపలకు వెళ్ళాడు. లోపల బల్లమీద చీటీ రెపరెప కొట్టుకొంది. విప్పి చూశాడు గిరి.

''శ్రీవారికి,

మీకోసం అరున్నర వరకూ ఎదురు చూశాను. ''పతియే ప్రత్యక్షదైవం'', సినిమా ఇవాళ ఆఖరిరోజు. అందుచేత ప్రక్కింటి పిన్నిగారితో వెళ్తున్నాను. ఫ్లాస్కులో కాఫీ వున్నాయి. అన్నం కూరలు వండే వుంచాను.. ఆకలి వేస్తే భోంచేయండి..

మీ సతి అనసూయ.''

ఆ చీటీని ఓ లక్షముక్కలు చేసి బయట పారేశాడు గిరి.

''ఛా! అయినా ఈ ఆడాళ్ళనని ఏం లాభం! ఈ బుద్ధిలేని మొగాళ్ళననాలి. లేకపోతే అంత అలుసివ్వడమేమిటి వీళ్ళకి?.. ప్రక్కింటి బాబాయి మరీ చచ్చు బాబాయి. పెళ్ళాయిం దగ్గర్నుంచి తనే వంట చేసి పెడుతున్నాడు పిన్నికి.. ఎదురింటి సుబ్బిగాడూ అంతే! ఈమధ్య నెలరోజుల్నుంచి సెలవు పెట్టి మరీ వంట చేస్తున్నాడు.

''ఇదేమి జబ్బురా నీకు'' అని తను ఫ్రెండ్సందరూ మొన్న నిలేస్తే ''మా ఆవిడకి వంటల్లో బావుండ లేదంటూ'' బొంకేశాడు. సాయంత్రమయేసరికి టింగురంగామంటూ సినిమాకి బయల్దేరే వాళ్ళావిడకి ఏం జబ్బో తన కర్థం కాలేదు. తనకనేమిటి? ఓ వందమంది సైంటిస్టులని ఓ కమిటీగా వేసి పరిశోధించమంటే వాళ్ళకీ అర్థం కాదు! గ్యారంటీ ఇచ్చాడు తను. అమాడో ఇంటన్లో కొత్తగా పెళ్ళయిన జంట వుందా అంటే వాళ్ళిద్దరిలో మొగుడెవరో పెళ్ళాం ఎవరో తన కింతవరకూ తెలియనివ్వలేదు వాళ్ళు. అలాంటి అంట్లవెధవయిపోయాడు వాడు. ఇలాంటి వాళ్ళందరి మధ్య వుంటే తన పెళ్ళాం మాత్రం, పాడయిపోయిందంటే... పాడవదూ 'మరి! తనను రుమ్మంటూ వాళ్ళందరిలో జమ కట్టేసింది! కాని తనకి కోపం వస్తే ఏదో ఒకటి చేసేస్తాడన్న సంగతి ఇంకా తెలీదు. సామానంతా సర్దేసి, ఆ పెట్టెనీ, తననీ రైలెక్కించి, పుట్టింటికి పంపించేస్తాడన్న సంగతి గ్రహించుకోలేదింకా! అప్పుడులే! దానికయినా అనుభవమేముంది పాపం ఈ దెబ్బతో తెలిసి వస్తుంది. ఎంత బతిమాలినా చస్తే తగ్గడు తను. ఇక్కడికే చాలా బోలెడు అలుసిచ్చేశాడుతను. తాతయ్య చెబుతవుండేవాడు వాళ్ళ కాలంలో ఆడవాళ్ళు పిల్లులంట! వంట ఆడవాళ్ళే చేసేవాళ్ళట! మగాళ్ళ బట్టలన్నీ ఆడాళ్ళే ఉతికేవాళ్ళట! మొగుడు వళ్ళు కాలి చస్తున్నాసరే ఎదుటబడి మాట్లాడ్డానికి సిగ్గుపడేవాళ్ళట! మొగుడు ''హెయ్'' అని కోపంతో ఒక్క కేకవేస్తే సంక్రాంతి చలిమంటల వరకూ వణుకుతూ కూర్చునే వాళ్ళంట! అప్పటికయినా నవ్వుతూ మాట్లాడితేనే వణుకు తగ్గేదిట. లేపోతే ఆనెక్స్టు సంక్రాంతి వరకూ వంటినవ్యా అయేదిట! మొగుడికి కాస్తంత, వంట్లో నలతగా వుంటే.. దేముని గదిలో విగ్రహాల ముందు పూజలు చేసిచేసి శోష వచ్చిపడిపోయే వాళ్ళట.. ఆనక మళ్ళీ ఆ మొగుడే జ్వరం తగ్గిపోయి లేచివచ్చి పెళ్ళాం మొఖం మీద చన్నీళ్ళు కొట్టేవరకూ లేచే వాళ్ళు కాదుట!

హబ్బో! అప్పటికీ ఇప్పటికీ అసలు పోలికేమయినా వుందా? ఈ ఆడాళ్ళు బరితెగించారని తను అనుకొన్నాడంటే అనుకోడూ మరి? ఫ్లాస్కులోని కాఫీ గ్లాసులోనికి వంచుకొని తాగాడు గిరి. చాలా అద్భుతంగా వున్నట్లనిపించింది కాఫీ.

అయినా తమాయించుకొన్నాడు గిరి.

''ఛీ! కాఫీ దాని మొఖంలా వుంది! ఏం బావుండి చావలేదు!'' అని విసుక్కొన్నాడు. భోజనం చెయ్యాలిట ఆకలి వేస్తే, లేపోతే చెయ్యొద్దనేగా అర్థం. ఏమయినా సరే భోజనం చేయగూడదని నిర్ణయించుకొన్నాడు గిరి. అంత గతి లేదనుకొందేమో.

మరో గంట గడచిపోయింది.

చాలా ఆకలి వేసినట్లనిపించింది గిరికి. ''అయినాసరే, అన్నం తినను'' అనుకొన్నాడు గిరి. అటూ ఇటూ పచార్లు చేయసాగాడు. టైము తొమ్మిదవుతోంది. ఇల్లంతా చీకటిగా వుంది స్విచ్ నొక్కాడు గిరి.

''ఏం కూర వండిందో భోజనంలోకి!'' ఆలోచన వచ్చింది గిరికి. కాసేపాగి 'ఏదయితే తనకేం?'' అనుకొన్నాడు. మరికొద్ది నిముషాలు గడచినయి.

''అప్పడు.. ఏం వండిందో చూస్తే ఏం పోయింది? తనేలాగూ తినబోవడంలేదు కదా! అని సమర్థించుకొని వంటింట్లోకి నడిచాడు.

ఉల్లిపాయలతో దోరగా వేగించిన బంగాళాదుంపల కూర! ఒక్కసారిగా నోట్లో గిన్నెడు నీళ్ళూరినయి గిరికి. మరో గిన్నెలో కమ్మని పప్పుచారు. గ్లాసుతో గడ్డ పెరుగు. తను పడి చచ్చేవంట కాలన్నినహా?

ఇలా అయితే లొంగిపోతానని దాని వుద్దేశ్యం! ''చస్తే భోజనం చేయను! ఏమనుకొందో'' అనుకొన్నాడు గిరి.

తిరిగి పచార్లు మొదలెట్టాడు.. కడుపులో ఎలుకలు రేసుకోర్సులో పరిగెత్తినట్లు తిరుగుతున్నాయి.

''భోజనం చేస్తే ఎలా వుంటుంది?'' ఆలోచించాడు గిరి. తనయితే ఏమీ తగ్గిపోడంలేదు. కోపం అలాగే వుంచుకోంటేసరి. అయినా భోజనానికి సంబంధమేముంది?

''ఏమీ లేదు! మహారాజులా భోంచేయవచ్చు!'' అనుకొన్నాడు గిరి. వెంటనే వంటింట్లోకి నడిచి పీట వాల్చుకుని వడ్డించుకొన్నాడు. పదార్థాలు చాలా బావున్నట్లున్నాయి. ''అయితే మాత్రమేం!'' అనుకొన్నాడు మళ్ళీ. భోజనం ముగించి చెంబుడు కడుక్కొని లేచాడు. నిద్ర బ్రహ్మాండంగా వస్తోంది.

''ఏమయినాసరే, నిద్రపోగూడదు. నిద్రపోతే కోపం సంగతి మరచిపోవచ్చు'' కుర్చీలో కూర్చుని ఆవేళ పేపరు చదువసాగాడు.

తొమ్మిదీ ముప్పావు అయిపోయింది. సినిమాల నుంచి జనం తిరిగి వచ్చేస్తున్నారు. అనసూయ వచ్చేస్తుందిక! అయినా పరవాలేదు. తను కోపంగానే వున్నాడు. అనుకొని శాంతపడ్డాడు గిరి. కొద్దిగా ఆశ్చర్యం కూడా కలిగిందతనికి. ''తనెప్పుడూ ఇంత కోపంగా వుండలేదు!'' దూరంగా ప్రక్కింటి పిన్నిగారి గొంతు. నవ్వేస్తోంది అనసూయ. అయితే కోపం ఎక్కడా అంతు కనిపించలేదతనికి. పళ్ళు పటపట లాడించేడు. మొఖం చిట్లించేడు. కళ్ళు నులుముకొన్నాడు ఎర్రబడతవేమోనని! జుట్టు కొద్దిగా చిందరవందర చేశాడు. చొక్కాచేతులు పైకి మడిచాడు.

''ఈసారికి పోనియ్యరాదు టోయ్!'' అంతరాత్మ సజెషను.

''నువ్వాగబోకు. మధ్యలో వచ్చావంటే డొక్కచించేస్తాను'' కోప్పడ్డాడు గిరి.

''ఎంత కోపమయితే మాత్రం మరీ అంత

పిచ్చికోప మేమిటి లెసూ్త!'' సొగదీసింది అంతరాత్మ.

ఈ అంతరాత్మేదో సినిమాలోలా ఎదుటకి వస్తే పీక పిసికేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది గిరికి.

దీని దుంపతెగా! మనకి బయటికి ఒక్క అంతరాత్మా కనబడి చావదుగాని తెలుగు సినిమాల్లో ఒహోసారి డజన్ల కొద్దీ కనబడుతుంటాయి. గోడలెక్కి, కిటికీ లెక్కి మరీ నుంచుంటాయి.

అనసూయ వచ్చేసింది.

గిరి సీరియస్ అయిపోయేడు.

''ఏమండీ! ఇంకా నిద్రపోలేదూ? భోజనం చేశారా?.. అబ్బ సినిమా ఎంత బావుందని? నిజంగా మీరు రావలసిందండీ!. మధ్యలో ఎంచేతో తలనొప్పి..అలాగే కూర్చుని సినిమా అయింతరువాత వచ్చాను.''

నవ్వుకొన్నాడు గిరి. తను కోపంగా వున్న సంగతింకా గ్రహించలేదు పిచ్చిపిల్ల అనుకొన్నాడు. ఆమె అమాయకత్వం చూస్తే జాలి కలిగింది.

''ఒక్క నిముషం! భోజనం చేసివస్తాను!' అంది అనసూయ లోనికి నడుస్తూ. వెళ్తూంటే ఆమె వంకే చూశాడు గిరి.

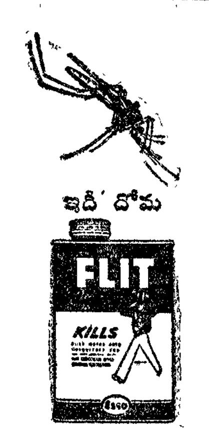

ఇదే దోమల సంహారిణి
ఎఱ్ఱని టిన్నులోని ఫ్లిట్...
దోమలను, ఈగలను మరియు అన్ని ఇతర వంటింట్ల కీటకాలను చంపుతుంది.
ఫ్లిట్‌తో
మీ గృహసంరక్షణ చేసుకోండి...
ప్రపంచంలో అగ్రగామియైన కీటకసంహారిణి!
ఏస్సో స్టాండర్డ్ ఈస్టరన్, ఇన్‌కార్పొరేటెడ్
(పరిమిత మైన బాధ్యతతో అమెరికాలో స్థాపితము)
CMEF-9 TL

బరితెగించిన ఆడది

తన కిష్టమయిన గులాబిరంగుచీరా, అదే రంగు జాకెట్టూ మల్లెపూలూ..

''అనసూయ చాలా బావుంటుంది'' అనుకొన్నాడు గిరి. వుంటుందేమిటి వుంది. అందుకే గదా కట్నం లేకుండా పెళ్ళాడేడు తను.

మరు నిముషంలోనే బయటికి తిరిగి వచ్చిందామె.

''పదండి. ఇప్పటికే బోలెడు ఆలశ్యమయింది. నిద్ర ముంచుకు వస్తోంది' పడగ్గది లోకి నడిచిందామె.

''ఇప్పుడే తను కోప్పడాలి'' ఆమె వెనుకే లోనికి వెళ్తూ అనుకొన్నాడు గిరి. అనసూయ అతని గుండెలకి ఆనుకొంటూ అడిగింది ''నా మీద చాలా కోపం వచ్చింది గదూ?''

''హరి!...కనుక్కుందన్నమాట!'' అనుకొన్నాడతను.

''వంటింట్లోంచి అప్పుడే వచ్చేవేం? భోంచేయలా?''

''లేదండీ! నే వెళ్ళేప్పటికి కుక్క ఒకటి అన్నం తినేస్తోంది. మీరు దొడ్డితలుపు వెయ్యడం మరచిపోయారు!''

''మరి నీ భోజనం?''

''దాన్దేముందండీ. ఒక్కపూట లేపోతే చచ్చిపోతానా?''

''అరె పాపం! నేనెంత వెధవ పనిజేసేను!'' అనుకొన్నాడు గిరి.

''అట్లయితే మరిప్పుడెలా?''

''మరేం ఫర్వాలేదు లెండి! ఒక్కపూట కేగా! పైగా నాకు తలనొప్పిగాకూడావుంది.'' నవ్వింది అనసూయ.

నవ్వినప్పుడు ఆమె బుగ్గలు సొట్టపడి చాలా అందంగా కనిపించింది గిరికి. ఆమె మొఖాన్ని రెండుచేతులతోనూ పట్టుకొని ''నువ్వివాళ చాలా అందంగా వున్నావు'' అన్నాడు.

''ఎందుకనో?'' అంది అనసూయ.

''నాకేం తెలుసు.. అదిసరే..నీ మీద నాకు బోలెడు కోపం వచ్చింది!''

''ఎందుకలా పాపం!'' అంది నవ్వుతూ,

''ఎందుకేమిటి.. ఇల్లు తాళంబెట్టి.. వెళ్ళిపోతే.. పైగా ఒక్కడినీ ఒంటరిగా..''

''మీ కోసం చూసి చూసి వెళ్ళాను. సినిమాలో కూడా మీగురించే ఆలోచన. భోంచేశారో లేదో! కాఫీ త్రాగారో లేదో..''

ఐసుకన్నా కొన్నివందల డిగ్రీలు చల్లగా అయిపోయాడు గిరి.

''ఎందుకు వెళ్ళానా అనిపించింది వచ్చేస్తుంటే!''

''ఆవేళ్తే మాత్రమేముంది లెసూ్త!''

''మీరెన్నన్నా చెప్పండి.. ఇకనుంచి అలా వెళ్ళకూడదనుకొన్నాను!''

''ఛఛ! అదేమిటి! ఒక్కోసారినా కాలస్యం అవ్వచ్చు. అలా అని నువ్వు మనం వేసుకొన్న ప్రోగ్రాం మానుకోవాలేమిటి? మరీ రాముల వారి కాలంలో అమ్మాయిలా మాట్లాడకు!.. ఆమాట కొస్తే అసలు ఆడాళ్ళు ఇంకా చాలా ఎడ్వాన్సు కావాలంటాను'' అన్నాడు గిరి.

''మీరెంత మంచి వాళ్ళండీ!'' నవ్వింది అనసూయ.

''ఇంతకూ నీ భోజనం..''

''ఊరుకొందురూ! ఒక్కపూట భాగ్యానికి గొడవ..''

''ఊహూ! అలాక్కాదు. టిఫిన్ కారియర్ తీసుకురా! హోటల్నుంచి తీసుకొస్తాను!''

''అబ్బ! ఇప్పుడెందుకండీ!''

''నీకు తెలియదు.. అసలే తలనొప్పంటున్నావు.. ఆకలి మీద మరీ ఎక్కువవుతుంది. రేపు గూడా బాగా రెస్టు తీసుకో.. ఆఫీసుకి వారంరోజులు సెలవు పెడతాను..కాస్త వంటలో, అదీ, నీకు సాయంగా..'' సైకిలు బయటికి నడిపించాడు గిరి.

''వద్దంటే వినరు కదా!'' టిఫిన్‌కారియర్ అందించిందామె.

కారియర్ అందుకుని సైకిలుమీద రివ్వున బయలుదేరాడు గిరి.

''పాపం! అనసూయ చాలా మంచిది'' అనుకొన్నాడు. చలిగాలి విసురుతోంది.

''ఇంకా నయం! తను ముందూ వెనుకా చూడకుండా కోప్పడేశావాడే కొద్దిగా వుంటే! ఇంకెప్పుడూ అసలు చస్తే అనసూయ మీద కోపం తెచ్చుకోకూడదు'' సైకిలు మరింత వేగం అందుకొంది. ●